ACCIÓ

SETMANARI DE POLÍTICA ART I LITERATVRA

Any II (segona època) - : - **Granollers, 25 d'Octubre de 1931** - : - Número 15

Redacció i administració: Prim, 87 — Número solt 15 cèntims - Trimestre, 2 ptes. - A fora, 2'50 ptes.

No s'admeten originals sense signatura. De tots els originals en són únicament responsables llurs autors

REPRESA

Des de que deixàrem la ploma per acomiadar-nos dels ciutadans de Granollers, i això esdevenia el 20 de Juliol de l'any passat, fins avui que tornem agafar-la de nou en la represa d'Acció, han passat moltes coses. S'ha registrat un capgirament total dins l'estructuració política del nostre país.

L'adveniment de la República ha fet, en part, efectives totes aquelles llibertats per les quals propugnavem en la primera època d'aquest periòdic. Avui, però, amb República com allavors amb Monarquia, hi ha molts aspectes de la vida política i social que reclamen urgentment una transformació radical de la seva estructura actual. Seriem inconseqüents amb nosaltres mateixos, si no treballessim avui com treballavem ahir, com hem treballat sempre, per fer possible un estat de coses molt més just en tots els homes, i trobin satisfetes les seves necessitats materials i espirituals.

Al sortir a la lluita nosaltres amb Acció la primera vegada, varem creure venir a omplir un buit, i així ho declaravem en el nostre primer número. Més tard, uns companys venien també a ajudar-nos amb una altre publicació, en la nostra tasca, tasca que realitzàrem amb una dosi major de voluntat que d'elements per a portar-la a terme.

Precisament perquè no comptavem amb els elements que calien per tirar endavant vers el nostre objectiu de renovació política i ciutadana que ens haviem proposat, i perquè aquells companys, més disposats que nosaltres i amb més elements, per sortir-se airosos de l'ardua empresa, venien, sinó a suplir-nos, a corroborar la nostra feina, cregrérem oportú suspendre la publicació d'aquest periòdic, que avui reprenem amb una perspectiva d'horitzons molt més ample, i que per tant, fa que hi capiguem tots, i que cada u, desde el seu lloc pugui fer la seva via, sense repetir-nos com hauria esdevingut tenint-nos de desenrotllar en un mateix pla i de cara al mateixos obgectius: l'enderrocament del règim borbònic i el bandejament de tots el aires caciquils, que havien deixat fluctuant en totes les consciències, les dictadures.

Aquest és el motiu pel qual varem suspendre Acció. Avui tenim molts motius per reempendre la seva publicació. Políticament, tenim oberts davant nostre una colla de camins, i mancariem imperdonablement si no senyalessim, al poble, el que al nostre juí pot conduir-lo a la seva reivindicació definitiva. Cenyint-nos a la nostra ciutat que és allà on particularment dirigim la nostra publicació, tenim per un costat la bella perspectiva d'una colla de companys, joves, inquiets, que són una veritable prometença per l'avenir polític i intel·lectual de Granollers; al centre, els indiferents, i per tant la irresponsabilitat; a l'altra part, una colla de polítics moralment atrofiats, per els quals les orientacions modernes de la política, les hores de responsabilitat social que vivim, no compten, i com si encar fossim en aquells temps, no pas llunyans, en que un senyor era amo de voluntats i consciències, segueixen una política obstaculitzadora a tota idea noble i generosa, mercès a les seves tàctiques de baixa conxorxa i de capelleta.

Hi ha doncs, molta feina a fer dintre de casa i enllà de casa; és l'hora per els homes de consciència de la màxima responsabilitat, s'està elaborant l'esdevenidor del nostre poble.

Nosaltres, els homes d'Acció que no som pas d'un mateix color, sinó un grup políticament heterogeni, i que per tant no obeim a cap veu d'encàrrec, procurarem cada u a la secció de la qual s'ha fet càrrec, estar a l'altura dels moments defícils que vivim.

DOMÉNEC COLOMER

Acció, 25/10/1931, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

CULTURA

Del Ministeri d'Instrucció Pública s'han publicat Decrets sobre ensenyança de tanta importància, que no es possible avui parlar de qüestions d'ensenyament si no es tenen presents aquelles disposicions i les que les Corts en caràcter de llei dictaran abans d'acabar la seva tasca constituent, totes elles orientades a una ideologia concreta de perfeccionament escolar.

Nosaltres, des de aquesta secció, donarem compte de totes aquestes disposicions, pel gran interès que tenen en la nostra organització cultural perquè no sigui un misteri pel ciutadà de Granollers i pugui vetllar pel profit de la seva mainada.

El dia 8 d'Agost es publicà el pla vigent d'estudis d'ensenyament secundari. Aquest pla, sols tindrà vigència pel curs present 1931-32 essent un pla d'adaptació a un sol títol de batxiller dels estudis del pla Callejo vigent encara al curs passat i els estudis del pla 1903 vigent fins al 1926 en què s'implantà el del ministeri de la Dictadura.

El dia 21 de Maig es publicà el decret contra l'intruissisme que tant de soroll ha mogut en la nostra ciutat. El decret en el seu preàmbul és ben concret i clar respecte als mals que vol evitar, diu: «En cap professió liberal es permés excercir-la sense la possessió del títol que acrediti la seva capacitat, i si en alguna professió la capacitat es fundamental és en la d'ensenyament malgrat sigui en ella on l'intrucisme ha actuat més impunament. La República que aspira a la creació de l'escola única necessita enfrontar-se amb el problema de la selecció de professors, fent-se possible que la educació sigui obra dels que reuneixin una reconeguda i evident aptitud».

Aquest decret ha fet que es complimentessin una sèrie de disposicions anteriors que fàcilment eren burlades pels intrusos.

Però el Ministre, no restava satisfet, havia de haver-hi qui s'interesés pel seu compliment, i el dia 19 de Setembre la Gaseta publicà un nou decret obligant a tots els Llicenciats i Doctors que es dediquin a l'ensenyament a Col·legiar-se i en l'article VII i diu: «Els Col·legis de Llicenciats o Doctors denunciaran a la Direcció dels Instituts respectius, els Col·legis o Establiments privats que no s'ajusten a les normes d'aquest decret.

Després de ço expressat, cal que els pares pensin en l'esdevenidor del seus fills, i no es deixin enganyar per aquells *curanderos* que existien, que encara existeixen, i que la execució d'aquests decrets portarà a descubrir-los o a desemmascarar-los.

La nostra ciutat, no n'ha estat apartada de aquest problema, semblava que el Ministre i l'Ajuntament marxessin paral·lelament a la reorganització del Col·legi de segona ensenyança. Finalment ha aparegut una altra disposició; la de facultar als Ajuntaments per a establir Col·legis de segona ensenyança, aquesta aparegué el dia 26 de Setembre.

No es pot demanar més dels poders constituïts i encara ho tenen de fer tot, sembla que aquesta es la nostra paradoxa. Ahir manaven els de la Dictadura, molts pobles van assolir els seus Institut i Escola de Treballs i nosaltres fent els gegants per la plaça d'Angel Guimerà i fent l'emprèstit no assolint res més que despeses. Avui hi ha qui deuria callar i crida com us gos rabiós. Avui a Granollers hi han mals «republicanos y liberales» i això no pot ésser, no podem oblidar que ens prenieu els mestres, i que per culpa vostra, no tenim Institut ni Escola de Treball, i que en realitat no sou més que uns replegats masons de mala calanya.

Es hora de fer feina positiva i nosaltres la volem fer.

MENIUS

Granollers, 22 d'Octubre de 1931

Unió Socialista de Catalunya
(Secció de Granollers)

Divendres, dia 30, a dos quarts de deu del vespre

Gran Míting

a La Unió Liberal

Oradors: Domènec Colomer, Joaquim Xirau, Francesc Montanyà, Felip Barjau, Serra i Moret, Rafael Campalans

Acció, 25/10/1931, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Panorama Polític Local

Moltes són les coses que han passat a casa nostra, i molt importants, de quan deixàvem d'escriure per darrera vegada sobre aspectes de la política local des de les planes d'Acció, procurant reprendre novament un bell aire bon jan, de ciutadà sumís, més aviat panxa content que rebel, perdut només per un curt espai de temps i encara d'una manera esporàdica, fins al present.

Assenyalàvem aleshores el possible canvi que s'efectuaria a la política local (sense que mai, però, podessim creure esdevenir-ne actors en aquest canvi), remarcant tothora la necessitat d'evitar de caure en les mateixes viciadures que la política local en aquell temps ens tenia avesats. Dèiem aleshores, com era indispensable prescindir d'aquella política d'homes per fer política de partit, per exemple. Dèiem també, que calia fer política seriosa, honesta, amb sobrietat, elevada i generosa; saber sobreposar-se i tenir compte, molt de compte, de caure en cretinismes i amb egolatries que a la curta o a la llarga sempre s'indigesten. Afortunadament, podem dir que en tots aquests sentits la política local hi ha guanyat amb el canvi. Ja no tenim personalismes odiosos en la nostra política local. Si tant es vol, serà per manca de personalitats que es destaquin, però, tant-se-val, a fi de comptes podrà constatar-se la poca falta que fa la presència d'aquests elements en el desenvolupament de la política, es segueixi sigui la que sigui, sempre i tant que tots aquells que hi esmercin les seves activitats ho facin bonament, ben convençuts que en darrer terme, al fer una política a favor de la ciutat, també la fa al seu propi favor.

* * *

Costa, naturalment, haver de parlar d'aquestes coses, sobretot en primera persona, quan hom s'hi troba al bell mig. De totes maneres ens hem proposat fixar el panorama present de la política local i pensem fer-ho sense partidismes, exactament igual que si ens trobessim allunyats de les tasques governamentals de la ciutat, i naturalment, sense remuntar-nos a temps passats ja de tothom sapiguts, sinó que tot altrament, fixant, i millor dit, remarcant aquelles coses que fixen les posicions polítiques més destacades a casa nostra.

Diem nosaltres, que tres són els fets capitals que en aquests moments assenyalen les posicions respectives. Són aquestes: Primerament, l'acomiament dat al Sr. Pere Vegué, director de l'Escola Municipal de Segona Ensenyança, acabant així l'Ajuntament una anomalia importantíssima per la ciutat i per tant, possibilitant amb un horitzó magnífic la nostra escola. Cal tenir compte, que aquest senyor d'una manera bon xic subreptícia, operava amb aquesta escola de tal manera, que moltes vegades hom hauria dit que més aviat semblava una escola particular de la seva pertenència, cosa sempre desagradable. Segonament, la resistència de l'esmentat Sr. Vegué a les decissions preses per l'Ajuntament, la qual cosa obliga a la Corporació Municipal i particularment a la majoria que gaudeix de la seva hegemonia, a certificar la seva aptitud política i al seu capteniment defensant els seus propis interessos i juxtaposant al lloc que correspongui, jurídicament parlant, a l'esmentada escola. És cosa de tenir present, que sota la posició del Sr. Vegué, hom ha de voler-hi veure l'astúcia d'avant-règim de les forces conegudes en plena desfeta del torrisme. I per últim, l'actitud insolent, insidiosa i desvergonyida que ha adoptat en aquesta avinentesa el periòdic local «La Gralla», en parlar de tot el què es relaciona amb la nostra escola. Fet important, per tal com posa al descobert una situació que sempre s'ens havia camuflat darrera una bonhomia de publicació al marge de la política, i que solament tenia una raó per la seva existència: l'estómac.

Naturalment que per parlar de totes aquestes coses, cal no ésser breu i extendre's sobre totes les consideracions necessàries per a fixar davant l'opinió exactament, la posició que assenyalem a cada una. Avui, però, que no disposem ni de lloc suficient, tanquem ací la nostra feina per reprendre-la a la primera avinentesa.

A. B.

ACCIÓ, al llançar-se novament a la palestra, saluda a la premsa granollerina i a tots els periòdics de Catalunya que lluiten per la causa de la Democràcia, la Llibertat i les reivindicacions socials.

Advertiment

Deixem de publicar en aquesta edició per manca d'espai, les seccions *Extrangera, Lletres, Sagetes* i *Cinema*, les quals procurarem donar extensament en la propera edició.

Acció, 25/10/1931, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

ECONOMIA I FINANCES

La situació econòmica mundial

En els moments actuals està atravessant l'economía mundial una de les crisis més intenses que s'han registrat fins ara en la història econòmica dels pobles.

Els primers símptomes d'aquesta crisi apareguéren en els primers mesos de l'any 1929 quan els preus de les primeres matèries sofriren una petita devallada. De moment no s'en feu cas, perquè es tractava d'un fenòmen passatger i hi havia l'esperança de què prompte es restabliria l'equilibri perdut. Però malauradament no succeí així; durant la resta de l'any 1929, la devallada continuà lentament fins que vingué l'esfonsament definitiu durant el decurs de l'any 1930 i mesos que acaben de transcòrrer de l'any en curs, sense que encara es vegi de una manera clara en els moments presents, indicis d'una reacció.

Aquesta tremenda crisi no és res més que una conseqüencia de la Gran Guerra i que té la seva explicació:

Una volta signat l'armistici, les nacions interessades procuràren tot seguit reorganitzar llurs economies que estaven completament desballestades. En un principi tot marxava bé; s'emprà una política de reconstrucció econòmica; s'organitzàren científicament les empreses i solucionàren a mesura que les possibilitats els ho permetia, l'anormalitat monetària en què vivíen, implantant novament el patró or. L'equilibri s'aconseguí: durant els anys 1925, 1926, 1927 i 1928, els preus de les primeres matéries i productes elaborats, es movíen amb certa estabilitat i els nivells generals de preus or era poc més o menys el mateix en les diverses nacions, desenrotllant-se normalment les relacions comercials internacionals. Els negocis rutllaven bé i es despertà l'instint comercial de guanyar diners; s'ampliaren les indústries dotant-les de tots els avenços de la tècnica; s'en crearen de noves, i com que els cabals propis per regla general en aquests cassos no són suficients, s'acudí al crèdit, ço és: sol·licitaren dels Bancs els recursos necessaris, ja sia mitjançant el descompte de lletres, o en forma de alguna altre operació bancària. Els Bancs se n'aprofitaren i en principi mantenien a ratlla als interessats. Però com que la demanda de crèdit perdurava i el nombre d'empreses anava en augment, succeí que el mercat aparegué saturat de mercaderies i els «stocks» quedaren replens. Fou aleshores quan aquesta excessiva activitat comercial s'aturà i s'inicia la devallada dels preus, devallada aquesta que fou contribuïda i precipitada per l'escassès de metall or que començava a ésser ja insuficient per a les necessitats comercials, car l'or és la mesura universal de valors i amb el qual s'expressen els preus de les primeres matèries i productes industrials en el mercat industrial. L'escassès d'or motivà un augment del seu valor, i en conseqüencia una baixa dels preus or de primeres matèries i productes industrials. El mecanisme és fàcil de comprendre; a tot augment del valor de l'or correspon una baixa de preus or.

Ara bé; la baixa dels preus esverà als empresaris, els quals per instint de conservació no compraven matèria prima, contraccionant la producció i fent-se de moda els acomiadaments d'obrers i la fallida d'empreses. La crisi havia estallat.

La fallida d'empreses feu que els Bancs no es reintegressin de la totalitat dels crèdits concedits; va venir després la restricció del crèdit i apareixeren les bancarrotes.

D'altra banda, com que durant el període de sobreproducció el nombre d'empreses augmentaren en forma de Societats anònimes i l'ampliació de les existents tenia lloc transformant-les en societats d'accions, ocorregué que les Borses quedaren saturades de paper negociable; la desconfiança cundí i sortí una nova crisi: la bursàtil. (Recordi's el célebre «Krak» de la Borsa de Nova York).

La depressió econòmica és general i mundial. El blat, el cotó, l'argent i alguns productes industrials, jamai han assolit uns preus tan catastròfics com els actuals, a l'extrem de què en els Estats Units es parlava fa poc de destruir parcialment les collites de blat i de cotó. La situació financiera de Alemanya ha passat i passa per moments dificilíssims. La situació financiera anglesa és delicada al extrem de què s'ha vist obligada a abandonar temporalment el patró or. Els Estats Units de Nord-Amèrica anúncia per l'any vinent un respectable dèficit pressupostari. Els grans Bancs Centrals europeus travessen un moment crític. El nombre de obrers parats continua essent el mateix. Suècia i Noruega han abandonat també el patró or, i si la situació no millora es veuran obligades a fer-ho de mica en mica les demés nacions, motivant la destrucció del sistema monetari mundial.

En el plantejament d'aquesta crissi hi han desempenyat també un paper importantíssim els anomenats deutes de guerra. Però per aquest sol fet requereixen un article apart.

PERE FALGÀ VIVES
Professor d'Economia al
Institut Municipal d'Estudis Superiors

Acció, 25/10/1931, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

La patum Royo Vilanova ha dit a les Corts Constituents: "Contraurem gran responsabilitat si donem a Catalunya l'autonomia sense saber quí ha d'administrar-la."

Nosaltres diem: Es que el poble de Catalunya no ha dit repetidament quina era la seva voluntat?

Ens plau de publicar la carta que segueix, dirigida pel Sr. Ramon Montanyà al Director d' "El Diluvio" de Barcelona, en contestació als articles apareguts en aquell diari parlant de l'afer del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança, i del seu ex Director.

«Sr. Director de EL DILUVIO

Barcelona

Molt senyor meu: Perquè no em plau la polèmica vaig deixar sense contestació adequada, un article inserit en el vostre periòdic el dia 24 de setembre darrer. Però semblaria covardia o l'implícit reconeixement de mancaments que no existeixen, si continués el meu silenci després de l'inserció d'un segon article aparegut amb data 9 del actual, intitulat com el primer «En nombre de la República. En Granollers se atropella un maestro por ser liberal y republicano».

No, amic Director de EL DILUVIO! A Granollers no s'atropella a ningú per ésser liberal ni republicà, ni tan solament per ésser del PUP, que és el partit on creiem estava afiliat el mestre de referència.

En caure la Dictadura i redreçar-se la consciéncia liberal del nostre poble, pertocà als homes que fóren distingits amb la confiança ciutadana de posar les coses en són lloc i fer a Granollers allò que podriem dir-ne la Revolució autèntica, que no consisteix precisament en atropellar a ningú, ni anar a lluir el garbo a la processó; sinó en bandejar l'intruissisme entre els funcionaris tècnics, i els ineptes entre els demés, que devien llur situació més a un règim de favor que a una norma equitativa i justa.

El cas que ens ocupa cal classificar-lo entre els primers, doncs D. Pere Vegué fou nomenat Director del nostre Col·legi Municipal de Segona Ensenyança sense mereixements, i lo que és pitjor davant la llei, **sense títol de Llicenciat** que el posés en condicions legals per a l'exercici del càrrec. L'Ajuntament actual, de quina Corporació em cap l'alt encara que immerescut honor d'ésser-ne part integrant, l'ha destituït prèvia formació d'expedient. I m'interessa fer constar que en prendre tal determinació, ni jo ni els meus companys de Consistori, havem trobat aquell plaer sàdic en que es rebejen les males persones que troben l'ocasió de fer la llesca a aquelles per les que no senten cap mena d'afecció.

Moguts únicament per l'afany d'ésser útils a la ciutat, i pel sincer amor que tenim a l'Escola, hem cregut necessària la mida de rigor que hem portat a efecte per damunt de totes les lamentacions i amenaces, amb la plena convicció de que compliem el nostre deure. Solament per l'engany, ja que no per un error de perspectiva, crec que en les columnes de EL DILUVIO s'ha donat noble acollida a aquests articles plens d'injúries i falsetats. Per què el Sr. Vegué no es serveix de les del Brusi de quin diari és corresponsal literari?

Si de pas em fos permès d'adjudicar a algú la paternitat dels dos articles inserits en el vostre periòdic, i descartant la possibilitat d'una auto-respallada, ho faria a nom d'Amador Garrell, director-impressor del setmanari «La Gralla», republicà històric de la República d'En Torras Villà, i membre d'honor de l'Associació de Socors Mutus, establerta ja d'anys a casa nostra pel cacic de referència i que a nosaltres ens cap en aquesta hora històrica, l'altissim honor de liquidar. És aquest Amador Garrell, el mateix que en les planes de EL DILUVIO fou denunciat en un article signat pel vostre corresponsal, que **en la susdita escola disfrutava dels honors de la franquícia.**

Fou aquest mateix personatge, l'organitzador d'homenatges als Delegats governatius i l'editor de **Gralles** extraordinàries a honor de les reials persones i de totes les patums de la dictadura.

Precisament en aquells moments en què nosaltres posavem en perill la nostra llibertat, en repartir els fascicles de Estat Català i d'altres organitzacions afrontades amb la política d'aquella hora de vergonya.

Guardo a la disposició dels senyors de EL DILUVIO i de tota la premsa de Catalunya, quina bona fe ha estat sorpresa, els testimonis irrefutables d'aquests documents històrics.

I per avui, acabaré consignant la meva més enèrgica protesta contra aquest truc de mala llei, amb què en el segon dels articles es preten establir un paral·lel entre la figura venerable d'aquell savi —glòria de la nostra ciutat— que fou N'Antoni Espí i Grau, i aquest Pere Vegué Matamoros, sense altres mèrits que el de saber-se ajupir fins el ridícol al davant del dictador i de cara al pressupost.

Aquesta irreverència digna de la pobresa oral dels homes que l'exploten, mancats de propis mereixements, s'atribueixen els dels altres; i això fora senzillament grotesc si molta gent —de fora de Granollers— malauradament massa simplista, no prengués les coses al peu de la lletra contribuint aixis a la creació d'un confusionisme pernició si lamentable.

No em cal més que agrair a l'avançada la publicació íntegre d'aquesta lletra i restar afectuosissim, amic i servidor vostre.

RAMON MONTAÑÁ

Tinent Alcalde de l'Ajuntament de Granollers

"Obrers del camp: instruiu-vos, organitzeu-vos! La cultura us emanciparà intel·lectualment. La creació de sindicats us emanciparà econòmicament, del feudalisme, al qual haveu estat sempre supeditats "

Paraules de DOMÉNEC COLOMER en el Míting d'afirmació Sindical, a Santa Eulàlia de Ronsana.

Acció, 25/10/1931, p. 5 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Polítiques i Socials

Organitzat pel Comitè Comarcal d'Esquerra Republicana de Granollers (Secció política de La Unió Liberal) i Unió Republicana, deu haver-se celebrat la nit passada un acte d'afirmació d'Esquerra per el qual estaven anunciats els següents oradors:

Jaume Aiguader
Ventura Gasol
Joan Casanovas
Joan Grau Jassans
Roc Boronat
Alexandre Forcades

i el digne capdill, President de la Generalitat de Catalunya

FRANCESC MACIÁ

el qual en cas d'haver vingut ho ha fet com a President del Partit d'Esquerra, estrictament.

La Unió Socialista de Catalunya (Secció de Granollers), ha organitzat un magne míting d'afirmació socialista per el proper divendres, dia 30, a dos quarts de deu de la nit, a la sala de La Unió Liberal. El nom dels oradors que hi prendran part es dóna en un lloc apart d'aquesta mateixa edició.

Els treballadors segueixen amb el màxim interès el curs de conferències que organitzades per la C. N. T. tenen lloc cada setmana a La Unió Liberal.

Si aquest interès ha semblat minvar en algun d'aquests actes, ha estat degut precisament a l'excés d'actes en una mateixa setmana. Enfarfegament que cal evitar en lo possible per bé de la mateixa cultura del poble.

La construcció de voreres en alguns indrets de la nostra ciutat, ha vingut a allunyar un xic l'aguda crisi de treball que es deixa sentir en el ram de construcció.

Nosaltres diem a l'altre patum, Unamona. *La llengua és l'esperit del poble; renunciar a ella, és negar la personalitat del mateix; qualsevol imposició és un esclavatge.*

Unamona, però, que desprecià la seva pròpia llengua, no pot comprendre aquest fet de la llengua, senyal irrefutable de tota Nacionalitat.

Per això és possible que hi hagi homes que facin l'Unamuno a les Constituents.

El nostre Museu

Per fi, quasi veiem complerta la realització de una obra, que durant molt de temps, anys, teniem cobejada i era impossible portar-la a terme, per l'indiferència amb què s'acullia, per aquells, que tenint l'obligació d'ajudar-nos, esmerçaven les seves activitats en els afers polítics. Avui, ja és un fet la creació del Museu de Granollers, que posarà a la nostra bella comarca vallesana a la vanguardia de totes les comarques espanyoles en el aspecte cultural-artístic.

Comencem a rebre obres de notabilíssimes firmes d'artistes catalans, i dintre breus dies es donarà forma oficial a l'obra.

Una comissió composta d'artistes, ciutadans i intel·lectuals portà la petició al excel·lentíssim Ajuntament, que ha acullit els nostres anhels amb tot carinyo; cosa que no dubtaven, puix els polítics nostres, no poden regatejar el seu ajut a n'aquesta obra, tota vegada que als polítics i als artistes els mou la mateixa inquietud: L'ennobliment de la ciutat. I és per això que la seva obra va a l'unísson; essent la dels primers de ennobliment local; i la dels segons, traspassant les fronteres, s'eleva per sobre de totes les misèries humanes, portant el nom de la ciutat llur en marxa triomfal pel camp de l'art i de la cultura mondial.

VICENTS ALBARRANCH

Pro Creació Museu

Dimarts, visità a l'Alcalde Sr. Esteve Camillo una comissió per tal d'exposar-li la necessitat de que sigui creat en la nostra ciutat un Museu on hi siguin recollides totes les obres d'art que estan disseminades per Granollers i les de prestigiosos artistes, als quals ja els han estat sol·licitades.

Integraven aquesta comissió, els senyors Joan Canals, Valeri Mas, Vicents Albarranch, Miquel Josep i Domènec Colomer.

L'alcalde s'interessà vivament per aquesta idea i a l'ensems que prometé ajudar en tot el que sigui possible per la seva part, ho passarà a la comissió corresponent pel seu estudi.

Obres Rebudes

Vicents Albarranch	Pintura
Víctor Moré	Esulturac
Antoni Cumella	»

Obres Ofertes

Manolo Hugué	Escultura
Escultor Llauradó.	»
Francesc A. Planas-Dòria	Pintura
Ventura Puig-Perucho	»
Antoni de Ferrater	»
Francesc Guinart	»
Miquel Gispert	»
Francesc Domingo	»
Escultor Coscolla.	Escultura
Adolf Fargnoli	»

Se esperen les ofertes de bon nombre de distingits artistes.

Impremta Cucurella / Corró, 9 / Telèfon 25 / Granollers

Acció, 25/10/1931, p. 6 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers